

sonligt Tillæg. Honorar er et personligt, midlertidigt Tillæg for en vis Gjerning, og det foreliggende er et personligt, midlertidigt Tillæg for en vis Gjerning; det har slet ikke den Charakter af personligt Tillæg, at det sikker vedkommende Mand at vedblive at have en saa høi Gage, som han har. Selv om jeg gik ind paa den Betragtning, som det ærede Medlem har gjort gjældende, at man ved Fastsættelsen af denne Bestemmelse var overbevist om, at der for Inspecteuren ved dette Museum maatte komme en Gageforhøielse, kunde man dog ikke være overbevist om, at denne Gageforhøielse vilde blive idetmindste 500 Rd., den kunde gjerne blive meget lavere. Lader os sætte, at man slet ikke tog Hensyn til Professor Krøyers særdeles udmærkede Egenstaber, det er da meget muligt, at man for denne Post satte en ringere Gage. Derfor er dette Tillæg kaldt „personligt“, skjøndt det var midlertidigt, for at betegne, at hvis nogen Anden skulde komme ind i denne Post, inden Museerne bleve omordnede, fik han ikke disse 500 Rd., der kun bleve tilslagne den, som for Diebliffet var i Posten, medens det, hvorledes den Næstes Indtægt vilde blive, naar Museerne bleve omordnede, var Noget, som bestandigt stod tvivlsomt. Jeg troer altsaa ikke, at der fra noget Retsstandspunkt kan gjøres noget Krav for den Vedkommende. Hvad nu det angaaer, at Korntillæg opføres paa Finantsloven, da maa dette Korntillæg have været opført for Professor Krøyer paa samme Maade, som der — om jeg mindes ret — er opført flere andre Korntillæg i en samlet Sum; der staaer ikke: „Professor Krøyer . . . det og det Tillæg“, men et samlet Korntillæg for flere Mænd. Vilde man gaae ud fra, at der for den Enkelte bevilges et Korntillæg som Gagetillæg, vilde det jo have været umuligt for Finantsudvalget at undersøge enhver Enkeltts Berettigelse i disse særlige Tilfælde; man maa altsaa vide, at det kun er opført under Forudsætning af, at der var en Berettigelse tilstede, og saaledes, at den Vedkommende, hvis denne Berettigelse senere skulde vise sig ikke at være tilstede, ikke skulde have det, idet nemlig den Sum, der er anført, ikke er noget bestemt Tillæg, men kun

er en Regningsform. Det hele Korntillæg er i sig selv intet Tillæg, og at man har kaldt det et Tillæg, er en Feil. Krøyer har hverken Mere eller Mindre end 500 Rd. Omstændighederne kunne imidlertid medføre, at han i et andet Aar faaer Mere, men hvormeget og hvordan staaer paa Finantsloven som en aldeles løs Angivelse. Dette ligger, ligesom det hele Spørgsmaal om Udregning under Finantsministeriets endelige Afgjørelse; skulde de Paagjældende i Tilfælde af denne Art finde sig brøstholdne, vilde de have at henvende sig først til Finantsministeriet og dernæst med en Klage over Finantsministeriet til Rigsdagen. Noget Saadant er ikke steet, men uden dette kan jeg ikke see, at vi kunne have at tage Spørgsmaalet under Behandling med Hensyn til Maaden, og forsaavidt det skal tages under Behandling med Hensyn til Principet, ligger det aldeles i deres Interesse, som her behandle og vedtage Finantsloven, at lade den endelige Undersøgelse af disse Forhold blive, som den har været hidtildags, under den Myndighed, som er den eneste, som kan gjøre det tilbørligt.

Fischer: Naar det ærede Medlem har opfattet min Udtalelse om Kravet fra den vedkommende Embedsmands Side saaledes, som om jeg derved skulde have ment, at han havde krævet Noget, da er dette en Misforstaaelse. Jeg har kun talt om det Krav, Embedsmanden havde efter Finantslovens Votering og ifølge sin Stilling i det Hele taget. Jeg har anseet det for Statsrevisionens Pligt netop med Hensyn til Bestemmelsen i Lønningsloven om Finantsministeriets Afgjørelse af Spørgsmaal om Sædtillæg at fremdrage saadanne Tilfælde, hvor der efter dens Overbeviisning maatte være begaaet Feil. Her har vedkommende Embedsmand ikke krævet Noget, det er Statsrevisionen, der har sat Sagen i Bevægelse. — Med Hensyn til det personlige Tillæg gik det ærede Medlem meget vidtløftigt ind paa at forklare, hvad Tanken havde været dengang, da dette Tillæg blev tilstaaet Professor Krøyer. Jeg var Medlem af det Udvalg, som foreslog Rigsdagen at bevilge dette personlige Tillæg af 500 Rd., og jeg troer derfor at have noget Kjendskab dertil; men at man dengang saa detailleret skulde